

232. ПОЈАЊЕ
(На глас бр. 193.)

1. Мог' Спаса Љубит' душа ми је рада,
Нит' Га жалостит' мислим, к'о до сада,
Јер то ми рану задаје дубоку
И тугу горку.
2. Ал' како почет'? научи ме, Христе!
Да плод Ти донет' могу љуб'ве чисте;
Љубави пламен у мом срцу створи,
Да Теби гори!
3. С' престола Твога сишао си доле,
Да на Се узмеш грехе нам и боле;
За нас, Исусе, хтео си умрети,
Нас избавити.
4. Ти то учини, о Господе, за ме;
И дај, да љубав Твоја упуту ме:
Да си Ти Господ Бог, кој' ме избави
Већ од зала сви!
5. У срце моје Ти љубав усади!
Дај ми, да тече к'о извор водени,
Који ће у сам вечни живот тећи,
Тебе славећи!
6. Некад ће престат' и вера и нада;
Ал' љубав ће се вратит' с' нама, тада
У град Божиј, нов Јерусалим горе (*1. Кор. 21. 13.*)
Да Богу дворе.